

**DE BLASPHEMIA
ILLIUSQUE CRIMINE.
ODER: OB JEDE
GOTTESLÄSTERUNG
EIN VERBRECHEN...**

Johannes-Rudolphus Engau

149114-B

PROLVSIO ACADEMICA

QVA
DE

BLASPHEMIA
ILLIVSQUE CRIMINE

Oder;

**Ob jede Gotteslästerung ein Ver-
brechen zu nennen sey?**

DISSERIT
AC SIMVL

AD PRAELECTIONES SVAS
CRASTINO DIE
INCHOANDAS

IVRIVM CVLTORES

EA QVA PAR EST SVBMISSIONE
OBSERVANTIA HVMANITATEQVE

INVITAT

IO. RVDOLPHVS ENGAV, D.

JENAE LITTERIS RITTERIANIS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

CHICAGO, ILL.

TO THE PHYSICS DEPARTMENT

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

Q. D. B. V.

§. I.

VONIAM omnis, quæ a ratione blasphematur suscipitur de aliqua re disputatio, debet a definitione proficisci: quid significet *blasphemia*, ante omnia annotare placet. Est autem illud vocabulum *πολυσχημον*, (1) appellacionem a), (2) infamiam, (3) quamvis iniuriam (4) maledictum (5) omne illud, quo Deus contemnitur, (6) hæresin b), in scriptis ICtorum denotans. Nobis est *iniuria, quam Deus patitur*.

a) LL. Long. II, 52. 23. Capit. III, 7. Vnde phrasis illa: *ein Urthel febelten*. V. BEYER. ad C. C. art. 106. pos. 2.

b) BINGH. Orig. Eccl. lib. XVI. c. 7. §. 2.

§. II.

Quod (1) uel uerbis, uel factis, (2) uel mediate, sicut iniuriæ uel immediate committantur, & sic (3) uarii generis sint iniuriæ: tam notum est, quam quod notissimum. Nullam igitur causam esse, duco, cur illud pluribus restatum faciam.

§. III.

Blasphemia, quandoquidem in iniuriis est (§. I.), uel uerbis hæ autem uel uerbis, uel factis committuntur (§. II.): balis

A 2

in

in *uerbalem* & *realem*, a Dd. recte, opinor, dispescitur c). Etiam si natua significatio primitiua uocis, unde descendit blasphemia, obstare uidetur; certe illud non curant Icti. Nemo enim nescit, significatus iuridicos uocabulorum: *conuictii*, *codicillorum*, aliorumque ab origine & proprietate sua recedere quam maxime d). *Verbalis* autem dicitur, ubi Deo uerbis inferitur iniuria. Sint ea uerba ore prolata an scripta, perinde est.

c) FROELICH comment. P. H. G. O. part. II, p. 6. n. 1.

d) LEYSER spec. 565. m. 12.

§. IV.

uel realis est

Realem blasphemiam plerumque uocant, ubi Deus re & facto contemnitur. Vt itaque in hanc incidant, qui picturam aliquam, quæ Dei Christiue imaginem referre dicitur, conspuunt, cædunt, aut alio contemnunt modo. e)

e) Id. c. l. m. 13.

§. V.

1) uel im-
mediata

Atque etiam eadem de causa (§. I. II, 2.) alia est diuisio blasphemiae, nam & *mediata* seu *obliqua* quædam blasphemia dicitur, & *immediata*. Per hanc intelligunt, *iniuriam*, quam Deus directe patitur.

§. VI.

quæ com-
mittitur

Directe autem despicitur Deus, & sic immediata committitur blasphemia (§. v.), ubi (1) Deo inesse negantur, sine quibus nec uult nec potest concipi, ueluti omnipotentia, iustitia, bonitas, omnium rerum prouidentia &c. aut (2) inesse dicuntur, quæ cum diuina natura & essentia pugnant, utpote impotentia, iniustitia, crudelitas, malitia, membra humana &c. f). Quarum blasphemiarum priorem *derogatiuam*, posteriorem uero *attributiuiam*, sed barbare uocat GRASSVS g); (3) ubi creaturæ tribuis, quæ soli Deo competunt h); (4) ubi detrahitur Deo uerbis obscænis aut maledictis. i)

f) C. C.

- f) C. C. art. 106. Ord. Pol. Magd. c. 64. §. 1. Wurtenb. tit. 89. §. 4. p. 187.
 g) collat. J. Ciu. cum Recept. Imp. p. 727.
 h) FLACHS Colleg. Crim. disp. VI. th. 5.
 i) KRESS. ad C. C. cit. art. §. 9.

§. VII.

Vnde (§. VI, 1.) blasphemiam immediatam committit, (1) qui omnia casu fortuito, nesciente plane uel non curante Deo contingere dicit *l*), (2) qui, Deus quin iustus sit, turpe dubium mouet *m*); (3) qui Deum ad ultimum aliaue mala placere, & bona displicere adscit *n*); (4) qui, ubi euentus uoto non respondit suo, prouidentiam diuinam abiudicat reiicitque *o*); (5) qui Deum hoc uel illud facere aut impedire posse, it plane inficias. Huc rerum forensium æstimatores dicentem: *hoc Deo repugnante faciam p*), iure meritoque referunt, summa uero cum iniuria eum, qui, quæ alii attributo repugnant u. c. mentiri, peccare, interire &c. Deum facere posse negat. Hinc si quis Deum factum infectum reddere, & uirginitatem semel amissam restituere posse negaret, eum blasphemum non haberem *q*) quia Deum non omnipotentem solum, sed & uerum ueneramus.

a) ubi Deo diuina inesse negantur, aut

- l*) BERLICH. part. IV. concl. I. n. 20.
m) Id. c. l.
n) GRASS. c. l. p. 741.
o) CARPZOV. pr. crim. q. 45. n. 18.
p) MENOCH. cent. IV. cal. 375.
q) CRYSIVS de indic. p. 11. c. 2. n. 18.

§. VIII.

Quandoquidem Deus iniuria directe petitur, ubi illi inesse dicuntur, quæ cum diuina natura pugnant (§. VI, 2.) facile est ad intelligendum, in blasphemia im-

b) humana inesse dicuntur

mediatæ reorum numero eum etiam esse, (6) qui Deo corpus, caput, nasum *r*), capillos; &c. in sensu proprio, aut mortalitatem *s*) expressis uerbis tribuit *r*), aut, (7) per ista humana, Deo assignata, iurat. BOSSIO *u*) teste sunt, qui distinctionem: *Iuraturne aliquid adserendo an detestando & uituperando?* magni faciunt, quæ tamen, si quid uideo, nullius momenti est. Semper enim attribuis Deo, quod cum illius natura pugnat.

r) CARPZ. c. l. n. 19.

s) FARINACIUS pr. crim. q. 10. n. 21.

f) PETR. HEIDEN publ. iudic. c. l. concl. 5. HARPPRECHT Resp. crim. 82. n. 27. seq.

u) pr. crim. f. 56.

§. IX.

An reuerentia Deo debita directe uioletur, si quis Christo membra humana tribuat? forsitan quaeris. Equidem nullam plane blasphemiam adesse putarem, quum omnes Christum habeamus *Θεω-ζω-ν*. Neque uero hic negare uolo, blasphemiam, si minus immediatæ, at mediatæ, reum esse, qui (*α*) unum uel alterum membrum Christi uerborum lacerat contumeliis *x*), aut (*β*) illud præsertim ludibundus nominat, quod in hominibus nominari pudor prohibet, aut (*γ*) per hoc illudque maledicit alteri. *y*)

x) GRASS. c. l. p. 746.

y) BERLICH. c. l. n. 26. seqq.

§. X.

creaturis
adscribun-
tur diuina

Vbi diuina dantur creaturis, blasphemia immediata committitur (§. vi, 3.). Hinc maiores nostri non potuerunt non blasphemiam immediatam reos habere, (8) eum, qui Diabolo idem ius, eandem potestatem, in animam tribuerat atque Deo *b*); (9) eum, qui, uter fortius

fortius de anima sit pugnaturus, Deusne an diabolus? se nescire, & uictori animam uouere, dixerat. c) Fal-
lor, aut eiusdem farinae sunt (10) adulescentes, qui prin-
cipibus patronisque suis diuinos honores tribuere, &
cum poeta illo canere nulli dubitant: *Dieu n'étoit pas
Dieu, notre Roy le feroit.* Tantum uero proh! dolor
abest, ut eos puniant, ut potius ex summo mendacio
compositas laudes lubenter pati soleant patroni prin-
cipesque.

b) HARPPRECHT Resp. Crim. 81. n. 4. seq.

c) GRASS. c. l. p. 740.

§. XI.

Denique eorum, qui detraxerunt Deo uerbis ob-
scenis d) & maledictis e) f), & sic blasphemiam immen-
diatam commiserunt, (§. VI. 4.) fuerunt plures, utinam
nullus. Dicta, quibus petulantissimæ linguæ Deum
consecratæ sunt, proh dolor plura patent. g) Sed ea,
quippe quæ quando me legere memini, obstupesco,
commemorare nequeo, ea sciscitantem ablegaturus ad
auctores modo (§. VII. seqq.) nominatos.

d) Deus
uerbis ma-
ledictis aut
obscenis
roditur

d) THEODORICI Indic. Crimin. c. 5. aph. 8. p. m. 681.

e) FROELICH c. l. part. II. p. 7.

f) THEODOR. c. l. p. 680.

g) HUNNIUS disc. crimin. c. 6. §. 209. HARPPRECHT 6.
Resp. f. 425. seq. GRASS. c. l. p. 740. 741. seqq.

§. XII.

Blasphemiam mediata[m] seu obliquam dico iniuriam, uel media-
qua Deus per alterius larum uel ducto argumento petitur, ta, qua Deus
ueluti, (1) si quis uerbum & sacramenta contumeliis petitur,
uexat omnibus; (2) contemnit Dei filium, Prophetas,
Mariam; (3) picturam, quæ imaginem Dei uel Christi
præ se ferre uulgo uidetur, ducit despiciat.

§. XIII.

§. XIII.

a) per uer-
bum & sa-
ramenta.

Vnde blasphemix mediata rei sunt (1) qui parui admodum æstimat & cum re uilissima comparari iubet S. S. b); (2) qui eandem ad instar idoli babylonici adorari solere statuit i); (3) abutens hostia ad philtum, incantationes aliasque artes diabolicas l), (4) oppedens sacra cana. m)

b) SALIG Elect. intr. th. pr. cas. 65. p. 782.

i) PISTOR cent. I. parocm. II.

l) LEYSER c. l. m. 13.

m) GRASS. c. l. p. 752.

§. XIV.

Iurene an iniuria huc referantur (5) phrascs Scripturæ S. uel integros textus detorquens, & ad res profanas ludicrasque proferens; (6) scœdans scurrilibus iocis ueneranda sacri codicis loca; (7) baptizans tyrones in boethorum numerum recipiendos &c. disquirant alii.

§. XV.

b) per latus
Christi,

Quod (8) Christi natales, uulnera uel sanguinem qui deriserunt, speciatim (9) qui carmina sacra, in Christum natum condita impiis conspurcauit formulis n), & G. H. de inæstimabili sanguine redemptoris nostri petulanter locutus o); (10) per passionem Christi mala precatus alteri p); (11) masculos Francisci sanguine redemptos, feminarum uero salutem uirginitate Claræ reparatam esse, qui statuit q): mediata blasphemix rei fuerint, uel ex eo patet, quod Dei filium exposuerint ludibrio. En blasphemum! (§. XII, 2.)

n) THEODOR. c. l. p. 686.

o) HARPPRECHT Resp. Crim. 82. n. 21.

p) R. I. de A. 1530. tit. von Gottesläß. 1548. von Gottesch. 1577. tit. 2. Huc quoque facit HARPPRECHT, qui c. l.

n. 56.

n. 56. quendam fratri suo th. u. *Er wolte ihn bey Christi Let- den und Marter zum armen Manne machen, und ihm seinen Hof wegnehmen*, maledixisse refert.

q) CRUVIUS de iudiciis p. II. f. 6. n. 14.

§. XVI.

Quum etiam per latus prophetarum, Mariæ, san- Mariæ at- que san- ctorumctorumque iniuria peti possit Deus (§. XIII, 2.): notes uelim, non omne factum dictumue in illos iniurium, in hunc referri posse, sed illud demum, quod in prophetam, qua talem, Mariam, qua Christi matrem, & sanctos propterea quod doctrinam uitamque Christi secuti fuerint, conlucitur.

§. XVII.

Hinc quidem protecto blasphemiæ mediæ reus est, (12) qui Doctorem ecclesiæ ea de causa, quod po- pulo mandatum significet Dei aut prælegat biblia, men- dacem uocat; (13) qui Mariam meretricem uenditat 1); (14) qui risum captat considerans sanctorum uitam, do- ctrinæ pariter atque exemplo Christi congruam; neu- tiquam uero (15) qui in eo est, ut personam clerici ex- ponat contemptui, dicens: *Du trägst Gottes Wort nicht vor, du verfälscht die Schrift* 5); (16) qui Mariam & Sanctos religiose non prosequitur, & eos intercesso- res negat. Pontificiorum 1) dogmata, & dispositionem Caroli V. u), ea sequentem, non curo x). Euangelicus ueneror quidem Mariam uereque sanctos, *ast* (ut cum Ill. BOEHMERO 7) loquar) *quicquid contra hanc ue- nerationem fit, suscipitur, dicitur, a blasphemia alienum, & impietatis tantum & profanæ mentis indicium esse credo.*

r) MÜLLER. Jurispr. Crimin. d. IV. th. 10.

s) LEYSER c. l. med. 10.

t) ESPEN Jur. Eccl. p. III. tit. IV. c. V. n. 2.

u) C. C. art. 106.

B

x) STRYK.

x) STRYK. V. M. w. tit. ad L. Jul. Mai. §. 31.

y) J. Eccl. Prot. tit. de reliquiis §. VIII. p. m. 886.

§. XVIII.

c) per ima-
gines

Denique (17) qui S. S. Trinitatem in utero Mariae aperto pingit z); (18) qui picturam, quæ refert imaginem Christi ad crucem adfixi, sputo uel spurcitie maculat, corrumpit, abradit, dilacerat, a) cædit, conculcat; (19) maleuolus ille qui deum huius imaginem adspiciens, extinguere posse statuerat b); in mediatis blasphemantibus esse, ex supra dictis (§. XIII, 3.) facile cognoscere potes.

z) SANDIVS H. Eccl. enuel. p. 82.

a) THEODORICI C. I. p. 682.

b) HARPPRECHT C. I. f. 414. 2. GRAVE C. I. D. 744.

§. XIX.

1) uel sim-
plex uel
atrox.

Ex quibus omnibus satis superque patet (1) mox mediatam (§. XIII, seqq.) mox immediatam (§. VI, seqq.) committi blasphemiam, & hanc (2) uel attributiuam (§. VIII.) aut derogatoriam tantum (§. VII.), uel attributiuam & derogatoriam simul esse (§. X, seqq.), ut sic cognoscere possis β) causam esse, cur blasphemiam in *simplicem* & *atrocem* diuidant Dd. At, inquis; omnis iniuria in Deum collata, atrox est; tamen scias uelim, quod dentur atrocitatis gradus.

§. XX.

Crimen
constituit
blasphemia

Crimen blasphemie est iniuria in Deum dolo malo collata.

§. XXI.

Ex qua definitione hæc deduco axiomata:

- I. Blasphemia sine dolo crimen non constituit.
- II. Plura dantur criminis blasphemie genera.

§. XXII.

sine dolo

Quia blasphemia sine dolo crimen non constituit (§. XXI, 1.): sequitur (1) ut detur blasphemia sine crimine;

mine; (2) ut omnium factorum dictorumque blasphemorum (§. vi. seqq.) quæ a doli non capacibus pro- uenerunt, impunitas danda sit; (3) ut criminis blasphemix accusari queant, qui doli sunt capaces c), neutiquam uero (4) qui uel (α) ratione, illiusue exercitio, uel (β) sufficiente Dei cognitione, uel (γ) uoluntate libera destituuntur; (5) ut, qui non præmeditato consilio contemnunt Deum, minus peccent, atque qui cogitatione & dolo idem faciunt; (6) ut deliquium rationis tollat, imperus uero animi dolum minuat d) immo (7) ab illo plane non excuset, ubi (α) facili negotio cohiberi potuit, aut (β) in futurum seruatus, aut (γ) fufis blasphemiiis probatus, aut (δ) studio quæsitus est.

c) Rec. Imp. 1512. tit. von Gottesläß. Ref. Pol. 1548. tit. 1. §. 2. 3.

d) Edict. Maximil. de A. 1495. ubi uerba: *Wo solches aus be- wegter Hitze des Zorns, aus Truncktheit, oder dergleichen Zufalle unbedacht geschehe &c.*

§. XXIII.

Quilibet, qui doli capax, criminis blasphemix ac-
cusari potest. (§. xxii, 3.). Hinc oppido egregie fallun-
tur, qui uolunt e) ab hac regula (1) clericos f), (2) russi-
cos g), & (3) eos, qui sub conditione blasphemarunt, eximi,
quum tamen hi, quod floccifaciant tententque Deum,
& de illius essentia dubitent, sat aperte doceant h);
illorum uero crimina, iure diuino prohibita, nihil quic-
quam, ex communi omnium suffragio, excusationis ha-
beant, isti denique, ubi Deum illiusque res contume-
liis prosequuntur i), eo improbiorem prodant mali-
tiam, quo solidiorem Dei cognitionem gloriari solent.
Vt itaque, si quid uideo, in clericos blasphemantes
LL. debeant esse asperiores non autem leniores, quam
in laicos. k).

e) BERLICH. c. l. 2. 109.

f) Ref. Pol. de A. 1548. tit. 1. §. 3. ubi uerba: *er sey geistlich oder weltlich &c.*

1770

B 2

g) CLAS

- g) CLARVS lib. v. sentent. §. blasphemia. n. 3.
 h) ALVMBLACHER ad C. C. art. 106. n. 12. GRANTZ. def. inquisit. c. 6. m. 2. sect. 2. art. 11. p. m. 854.
 i) BERGER El. Jurisprud. Crim. suppl. p. 1. obs. 35. p. 474.
 k) LEYSER c. l. m. 18.

§. XXIV.

Tollit au-
tem dolum
a) rationis

Quandoquidem, qui ratione illiusue exercitio destituuntur, blasphemix criminis accusari nequeunt (§. XXII. 4.): quis est, qui non (a) infantes, (b) furiosos, (c) dementes, (d) maniacos, (e) in summo melancholia gradu constitutos, (f) in febris ardenti deliros, si quæ blasphemata protulerint uerba factane susceperint, extra blasphemix crimen positos esse iudicet?

§. XXV.

b) sufficien-
tis Dei
cognitionis
&

Dolum quoque ex blasphemia tollit religio (§. XXII. 4. A) (7) In hac errans, Deumque offendens, blasphemus quidem est, sed non sciens. Impius est, sed hoc putat esse ueram pietatem. Errat ergo, sed bono animo, non odio, sed adfectu Dei, honorare se dominum atque amare credens. Ex quo fonte ipse seruatur totius orbis Iudæos, a quibus in crucem plane sublatus erat; excusauit, dicens: *ὁ γὰρ ὁδοῦσι, τί ποιεῖται*, l) Eadem de causa Iudæos adhuc hodie, si quæ uerba blasphemata [dummodo non maledicta, hæc enim sicut nulla producit; ita nec excusat religio m)] in Christum proferunt, excusant, quotquot rem probe perpendere possunt, uoluntque. n) Obstant quidem imperii LL. o), sed eas non attendo, quum eo iam tempore conditæ sint, quo pluralitas uotorum in causis religionis attendenda erat.

- l) Luc. XXIII, 24.
 m) KRESS. ad c. art. §. 9.
 n) TITII Probe des geistl. Rechtes. III, 5, 27. seq. FLEISCHERS Einleitung zum geistl. R. II, 31. 2.
 o) R. I. 1512. 1531.

§. XXVI.

§. XXVI.

Quum qui libera destituitur voluntate, dolo malo expers est (§. xxii, 7): uides, in criminis blasphemia reus non esse, (8) qui blasphemiam committere aut blasphemiarum alterius particeps fieri, ea ui, cui resistere impar, cogitur. p) Eiusmodi uim a persecutoribus ethnicis non unus & alter, sed plures christiani primitiuae ecclesiae passi sunt, ut Christum negarent, eique maledicerent. q)

c) liberae
uoluntatis
deliquimus;

p) Diff. GRANTZ. def. inquis. c. 6. m. 2. sect. II. art. 7. n. 245.

q) PLIN. X. ep. 97. BINGHAM Orig. lib. xvi. c. 7. §. 1.

§. XXVII.

Dolo, & sic crimine uacant denique (9) iudex, denuntiator, accusator, historicus, & si quis alius refert blasphemias perpetratas. Ipsam paginam sacram referre impia uerba r) ad unum scimus omnes. Illud tamen inficias ire nequeo, cauendum esse cuique blasphemia uerba referenti, ut curiositatem quandam uel uoluptatem prodatur; hanc enim utramque in rebus illicitis iura omnino prohibent. s)

r) 1 Reg. xx, 33. 28. 2 Reg. xviii, 34. 35. Matth. viii, 29.

s) STARR d. de curiositate.

§. XXVIII.

Quandoquidem impetus animi dolum minuit (minuit (§. xxii, 6.) & minus peccat, qui blasphemat non praemeditato consilio (§. xxii, 5): statuunt iuris criminalis Dd., non uetum, sed quod crimen blasphemiae committere, qui blasphemia agunt dicuntque (1) ex incogitantia, imprudentia; temeritate t), quae ex subsecuta facti poenitentia, certo animi indice, colligitur; (2) ex communi omnium ciuitatis, qua quisque degit, membrorum consuetudine u), ut si quis degentium in terris Wurttembergicis clericorum carcerem diceret *die Bibel*. x)

contra
temeritas

u) Edict. Max. de A. 1495.

B 3

u) KRESS.

n) KRESS. c. l. §. 6. n. 5.

x) HOLLAND de Arrest. p. 66.

§. XXIX.

b) ira

Ex eadem causa (§. XXVIII. XXII, 6.) in numerum qu. delinquentium refero, (3) eos etiam, qui in medio æstu illius *ira*, quam iusta causa u. c. offensionis uolentæ, adeo commouit, ut furor esset breuis, omnemque ab alienaret mentem, Deum proscidit conuitiis. y) Animo contra & cogitatione potius quam impetu peccare, & sic uenia nulla dignus uidetur esse, qui blasphemauit accensus ira, (a) quam facile retinere potuerit (§. XXII, 7. a) aut (b) ea, quæ interposito tempore iam deferbuerat (§. XXII, 7. β) z); aut (c) quam iniusta causa, u. c. lusus, aliudue negotium illicitum & c. generauit (§. XXII. d). a)

y) Ed. Max. cit. l. CARER pr. cr. p. 186.

z) LEYSER c. l. in. 28.

a) Ref. Pol. 1548. rubr. *von Gottesläst.* FROELICH II, 7. 2.

§. 14. BERLICH. concl. I. n. 95. STRYK. V. M. π. tit. ad L. Iul. Mai. §. 19. f.

§. XXX.

a) ebrietas

Idem, quo se a crimine quodammodo liberet, putare habere (4) eum, qui, quum blasphemiam committeret, adeo erat obrutus uino, ut omni ratione priuatum eum nemo non iudicauerit. b) Nihil uero excusationis habet, (a) qui leui (§. XXII, a), uel (b) adfectata (§. XXII. d) sepultus ebrietate, aut (c) crapula discussa gloriatu est de blasphemia, quam commisit ebrius (§. XXII. γ)

b) Weichb. rubr. *Gottesl.* R. I. 1500. 1512. eod. tit. BERGER Elect. Jurisprud. Crim. patt. II. p. 10.

§. XXXI.

a) amor

Huc porro, me quidem iudice, referri possunt, (5) quem, quod nimia *amoris* mollitie ductus puellas immodice laudauerit, iisque nominibus, quæ solius Dei pro-

propria, uocauerit statim atque illius mentis quies tranquillitasque restituta, dictorum pœnitet c); (6) *errantes* e) error, in obiecto. Res exemplo clarior erit. Marcus, in ea hærens opinione, quod librum manibus teneat amatorium, quum tamen biblia habeat, dicit: *ich that was &c.* hunc consensu, animo blasphemandi, &, quod ex eo sequitur, crimine uacare quis est qui dubitet?

c) FARINAC. pr. cr. qu. 20.

§. XXXII.

Vellem ac peruellem adducere plura, præsertim (1) de uariis criminis blasphemiae generibus, (2) reorum sociis (3) pœnitisque; (4) de causis, quæ pœnam uel tollunt uel mitigant, (5) de inuestigando huius delicti corpore, (6) de officio blasphemum defensori. Ast uariis de causis hæc alii tempori reservare cogor, iam significaturus, quod apud animum constituerim, per hoc semestrem, sub auspiciis supremi Numinis

h. IX.-X. & III.-IV. instillare PANDECTAS, III. BOEHMERO præcunte, ea scilicet ratione, ut ad finem perducto labore, quilibet non poterit non adfirmare, me principia J. Rom. & Germ. probe distinxisse, distincta satis explicasse, explicata ipsis rerum argumentis, seu casibus, ut loquuntur, illustrasse.

h. X.-XI. prælegere *Jus Canonico-Pontificio-Ecclesiasticum*, duce Exc. PERTSCHIO.

Quod fiet hoc quidem modo, ut cuiusque instituti ecclesiastici originem, rationem, fata, nœuos, iura, horumque usum cum in foris Pontificiorum, tum præsertim Protestantium, luculenter doceam.

h. XI.-XII. interpretari solide atque fideliter STRVVI *Jurisprudentiam Rom. Germ. forenses*.

h. II.-III.

h. II.-III. tradere *Jurisprudentiam Criminalem theoretico-practicam*, ad Elementa EXC. BOEHMERI.

Primum cuiusque delicti naturam poenamque docebo, & quæ hanc mitigent, illam uero destruant, causas suppeditabo. *Post* prudentiam iudicis in inquirendo, fiscalis in accusando & monendo, defensoris in deducenda rei innocentia, ueram non simulatam demonstrabo. *Denique* specimina cuiusuis generis elaboranda dabo; acta iudicialia ad statum legendi & ex illis factum referendi, communicabo, ut sic legitimam iuris ad facta adplicationem atque modum referendi, rationemque relationes ab aliis conscriptas diiudicandi, tradere queam.

h. IV.-V. aperire *Collegium Iuris Germanici*; ueteris pariter atque noui, ad ductum *Elementorum meorum*, quæ mox sub prelo sudabunt Crœckeriano.

Collegia Pandectarum, Iuris Canonico-Pontificio-Ecclesiastici, Iuris Criminalis & Struuiianum Deo uolente crastino die aperturus sum; praelectionum uero *Iuris Germanici*, ubi Crœckerus ex panegyri Lipsiensi redibit, & compendium meum sub prelum dabit, statim initium faciam.

Quibus praelectionibus meis frequentes interesse uelitis, VOS, ILLUSTRISSIMI COMITES, DOMINI MEI GRATIOSISSIMI, itidemque VOS, GENEROSISSIMI, GENEROSI, atque NOBILISSIMI COMMITATONES, Domini, fautores & amici mei æstumatissimi ea, qua decet, submissione, obseruantia, humanitateque rogatos uolo. Scribebam Ienæ, d. XIV. Oct.

M DCC XXXVI.

* * * * *

